

ŽABOKUK

*„Měl bych doprovázet
toho, na kom mi záleží,
modlitbou. Nést ho ve
svém srdci...”*

Josef Daněk, 4. 9. 2011

Úvodník.....	3
Kompetence.....	5
Kalendárium.....	6
Duchovní ponor.....	8
Laskavý příběh.....	9
Vzpomínky na Josefa.....	10
Co proběhlo ve farnosti.....	28
Co proběhlo ve středisku.....	29
Měřím metr, no a co!.....	34
Senior Club.....	36
Duchovní civeční 2014.....	38
Od ucha k uchu.....	39

Příspěvky pro další číslo časopisu podávejte prosím do uzávěrky 18.5.2014.

Návrhy a připomínky k časopisu odevzdávejte do schránky v kostele nebo na farní úřad pod značkou „ŽABOKUK“.

Název periodického tisku: Žabokuk.
Periodicita vydávání: čtvrtletník. Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 17501.
Místo vydávání: vydává Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Pomocnice, Foerstrova 3088/2, 616 00 Brno-Žabovřesky, IČ: 265 212 70.

Texty: Jan & Jana Šlachtovi, Milena Alday Delgado, Lucie Kučerová, Petr Polanský jako členové redakční rady, příspěvovatelé z farnosti a střediska mládeže.
Grafická úprava a sazba: Jan Huňáň.

Fotografie: fotografie „Akce farnosti“ – Petr Polanský, archiv středisko, farníci.
Tisk: tiskem.cz. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

Kontakty: farnost@brno.sdb.cz, stredisko@brno.sdb.cz, www.brno.sdb.cz, tel: 541 213 110
NEPRODEJNÝ, k vyzvednutí v kostele a na vrátnici střediska mládeže.

křty:

děti:

opomenuté křty z 19.5. – 9.6.2013:

Tobiáš Jan Bosco Hanák	19.5.2013
Julie Marta Popovičová	1.6.2013
Vojtěch Řehořek	9.6.2013
František Chaloupka	9.6.2013
Matyáš Pavel Haman	9.6.2013
Elen Bartošová	9.6.2013

Nikola Jan Štefaňo	12.1.2014
Matyáš Dominik Savio Nežerka	19.1.2014
Jan Mikuláš Kameš	2.2.2014
Markéta Marie Kotalová	2.2.2014
David Klang	1.3.2014

sňatky:

opomenutý sňatek:

Bohumil Dopita-Jana Zahornacká 8.6.2013

pohřby:

opomenutý pohřeb:

Klement Šabata	* 16.2.1938	+ 29.8.2013
Josef Daněk	* 6.5.1951	+ 10.12.2013
Jiří Vejvoda	* 15.3.1938	+ 18.12.2013
Petra Mittnerová	* 7.6.1969	+ 27.12.2013
Růžena Španělová	* 23.11.1921	+ 26.2.2014
Václav Loup	* 24.1.1935	+ 3.3.2014

Bůh se o nás stále nepochopitelně uchází!

Milé sestry a bratři – milí farníci, začínám vám psát ve zvláštní okamžik. Za 24 hodin totiž budu asi stát v Praze-Kobylisích v sakristii a vnímat poslední tři minuty před zahájením jedinečné mše svaté pro nás poutníky do Svaté země. Po mši nás hned čeká přejezd na ruzyňské letiště a po tříhodinovém letu sestup do míst, kudy kdysi procházel i Ježíš.

Znova mě to vede k myšlence na otce Josefa Daňka, který také zahořel pro tuto cestu, přihlásil se, ale pak měl vážné problémy nohou, a tak se, když léčení bylo zdlouhavé a ne hned účinné, raději preventivně odhlásil. Když se mu pak nohy uzdravily, vracel se v myšlenkách k pouťi. Znovu cítil, že ho Novozákonní cesta Izraelem láká. Už ale nestihl všechny impulsy zpracovat do nového rozhodnutí připojit se k nám poutníkům. Těšil jsem se původně, že budeme minimálně tři kněží, a nakonec jsem zůstal sám.

Další přihlášený P. Petr Zelinka SDB, který byl mimochodem v našem kostele vysvěcen na kněze v září 2011, nás totiž předběhl a zúčastnil se pěší pouti s batůžkem už na podzim.

Silně vnímám spojitost mezi naším desetidenním putováním a tím, co budeme prožívat jako farnost a církev během 90 dní postní a velikonoční doby. První biblické čtení, které zazní pro nás poutníky ještě na území vlasti (Gn 12,1-7), je totiž o povolání Abrama. Tentýž text, jen v malinko kratší podobě (Gn 12,1-4a), zazní už o 2. neděli postní. Úryvek nás uvede do úchvatné atmosféry míst, o která Hospodin projevil zvláštní zájem. Zazní první slova Hospodinova vůči Abramovi: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu.“ Předtím nikdy Abram nic podobného z úst Božích neslyšel. Je to slovo, které prikazuje – Bůh má zcela jasné rozhodnutí a plán s tímto patriarchou a praotcem naší víry. Jindy Bůh svým slovem něco zvěstuje nebo tvoří nebo zve k dialogu, ale toto je jednoznačný pokyn.

Podobně první slovo, které uslyšel Mojžíš z úst Jahveho, bylo: „Mojžíši, Mojžíši! Nepřibližuj se sem. Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ Nebo první slova, která slyší Adam s Evou v podání tzv. jahvisity, jsou: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez.“ Opět jasný příkaz. Rovněž první slova kněžského autora

po stvoření prvních lidí jsou vůlí, která se nezpochybňuje: „Plodte a naplňte zemi.“ Bůh nenabízí jinou možnost. Vždy ale následuje Jeho požehnání, uskutečnění Jeho spásných záměrů, účast na Boží moci.

Chci vás, sestry a bratři, povzbudit, abyste se také v postní a velikonoční době setkali s Božím slovem, které vás zasáhne, probudí, udiví, prosytí, kdy se Bůh pro vás stane nesmírně blízkým a mluvícím právě k vám. Přeji vám, abyste jako Abram měli odvahu nelpět na zaběhaném a navyklém. Aby se vaše nitro rozšířilo pro Boží záměr lásky s vámi, aby to Jeho nové nebylo pro vás cizí, v čem byste se těžko hledali. Aby vám zachutnala Abramova poslušnost, abyste neváhali žít ten tajemný život s Bohem – Láskou – uprostřed světa, který Ho ještě nezná a má ještě svá různá božstva. Aby vás těšil překvapivý Boží zájem o všechno, co tvoří váš život. Abyste Jemu často „stavěli“ z vděčnosti

oltáře při různých zastávkách vašeho života a tam nalézali hluboký smysl. Ať se znovu utvrdíte v tom, že se život v odevzdání se Bohu stává zvláštním způsobem milý. Že je naplňující vnímat Ho, cítit že On je tady, objevuje se, mizí, ale stále se v nejrůznějších podobách nepochopitelně o nás uchází.

P. Jenda Stuchlík

Milé sestry a bratři, dovoluji ještě úvodníkový doplněk: Před několika dny jsme se s Jendou Šlachtou po e-mailu zamýšleli, kam všude poslat toto výjimečné číslo Žabokuku věnované Josefovi. Přidávám proto ještě slova, která vytryskla náhle v citovém zasažení během tohoto e-mailování. Jsou vlastně první, která jsem pro Úvodník Žabokuku napsal:

Když jsem sestavoval seznam míst, kde Josef působil, tak mě napadlo, jaké by to asi bylo tak si s ním sednout a probírat ta jeho místa, aby mohl vzpomínat, abychom se něco dozvěděli, co pro něho samého bylo důležité, čím ta místa na něho dýchají, co prožívá, když si sebe představí, jak mu bylo třeba 25 let, jak pak postupně nabýval pastoračních i lidských zkušeností, co s ním dělá, když mu naskočí nějaká představa až z dětství. A pak mě napadlo, co by nám chtěl sdělit ze současné zkušenosti s Pánem v Jeho slávě. Jak z hlediska věčnosti hodnotit svůj pozemský život? Co by nám asi doporučil? K čemu obrátit svůj zrak? Co je v životě nejdůležitější? U čeho by se asi nejvíce zastavil?

P. Jenda Stuchlík

Kompetence

Milé sestry a bratři, protože nám zemřel náš P. Josef Daněk, proběhla krátce po jeho pohřbu schůzka sedmi spolubratrů bydlících v Domě komunity při našem kostele s provinciálem P. Petrem Vaculíkem. Měl stejně naplánovanou vizitaci naší komunity na dny po Josefově pohřbu, a to nezávisle na jeho odchodu k Pánu. Na poradě bylo rozhodnuto, že administrátorem farnosti mám být jmenován já (Jenda Stuchlík) a že úkolů po otci Josefovi se mají dále ujmout především P. Martin Poláček a P. Radek Gottwald. Těsně před vypuknutím vánoční doby jsme to v této trojici zkoumali a došli jsme k následujícímu rozdělení kompetencí:

Já jako Jenda mám zodpovědnost za:

- administrování přípravy nových akolytů a dohled nad současnými
- konzultování Farního dne
- kontakt s Farní charitou
- podporu nákupčí knih
- kostelníka/y
- právní náležitosti při uzavírání manželství
- matriky, Deník pošty, úřední doklady, rozepisování mší a zpovídání mezi spolubratry
- sestavování ohlášek
- pastorační radu farnosti
- hromadné pomazání nemocných, návštěvy nemocných
- zastupování salesiánů na rekolekcích kněží brněnského děkanátu
- statistiky, výroční zprávy

- účetnictví a finance
- úřední hodiny pro veřejnost
- varhaníky
- výpomoc ve farnostech
- příspěvky do Žabokuku

Otec Martin se ujímá:

- asistence u přípravy na první sváté přijímání a příslušné svátosti smíření
- pomoci při přípravě dospělých katechumenů na křest a vedení příslušných obřadů
- dohledu nad lektorskou službou
- akce Vezmi a čti celou Bibli

Otec Radek vzal:

- úterní bohoslužby slova pro děti v 17 hodin
- setkávání s katechetkami
- organizaci křížových cest
- péči o manželská společenství
- nákup vína a pomůcek
- dohled nad webovými stránkami

Jenda + Martin + Radek:

- křty dětí
- pohřby

Jenda + Jožka Klinkovský:

- včasné dodej novin a časopisů

Jenda + Radek:

- komunikace s chrámovými sbory

Libor Všetula:

- FOŠNA pro Pastorační radu farnosti

kalendárium

farnosti a střediska

<i>Březen</i>	
pátky v postní době	17.00 adorace + svátostné požehnání, 17.30 křížová cesta
neděle v postní době	17.00 křížová cesta, 17.30 růženec
28. – 31. 30. 3.	Duchovní obnova pro mladé ve středisku v Čučicích
30. 3.	4. NEDĚLE POSTNÍ: 18.00 – 2. skrutinium čekatelů křtu
<i>Duben</i>	
5. 4.	9.30 – 12.30 Duchovní obnova farnosti
6. 4.	5. NEDĚLE POSTNÍ: 10.30 – 3. skrutinium čekatelů křtu
11. – 14. 4.	Svařák ve středisku
11. – 16. 4.	17.00 příležitost ke svátosti smíření
12. 4.	18.00 žehnání ratolestí + pašije podle sv. Matouše
13. 4.	KVĚTNÁ NEDĚLE: 7.30 + 10.30 + 18.30 žehnání ratolestí + pašije podle sv. Matouše
	9.00 žehnání ratolestí + průvod z nádvoří + zpívané pašije podle sv. Matouše
	15.30 Bedruška – 2x Kašpárek
	19.00 Pastorační rada farnosti
16. 4.	14.00 Velikonoční tvoření ve středisku
17. – 21. 4.	Středisko zavřeno – Velikonoční prázdniny
17. 4.	ZELENÝ ČTVRTEK
	18.00 mše na památku Večeře Páně s obřadem mytí nohou
	19.30 noční bdění v Getsemanské zahradě až do 7,00
18. 4.	VELKÝ PÁTEK
	8.00 Ranní chvály a modlitba se čtením
	9.00 Křížovka pro mladé
	15.00 Křížová cesta dětí
	18.00 bohoslužba slova (zpívané pašije podle sv. Jana a starobylé přímluvy) obřad uctívání kříže a svaté přijímání
19. 4.	BÍLÁ SOBOTA
	8.00 Ranní chvály a modlitba se čtením
	8.30 Vyznání víry, Efeta a mazání olejem katechumenů vyvolených ke křtu
	10.00 adorace u Božího hrobu až do 19.00
	VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
	21.00 slavnost velikonoční svíce, bohoslužba slova, Křestní bohoslužba a slavení Eucharistie
20. 4.	SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
	7.30, 9.00, 18.00 mše s kropením lidu a žehnáním pokrmů
	10.30 mše s křtem dětí a žehnáním pokrmů hraje a zpívá schola, řízená Tomášem Přikrylem
21. 4.	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ – mše: 7.30, 9.00, 18.00

kalendárium

farnosti a střediska

<i>Květen</i>	
středy, pátky a neděle v květnu: 17.00 – májová pobožnost	
10. 5.	14.30 svatá zpověď dětí před 1. sv. přijímáním
11. 5.	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ – 10.30 1. sv. přijímání
16. 5.	18.00 zakončení přípravy k 1. sv. přijímání
17. 5.	Výlet Sbořečku do Vídně
23. 5.	18.00 Noc kostelů
24. 5.	SLAVNOST PANNY MARIE POMOCNICE – DEN FARNOSTI
	10.30 mše v kostele – slouží provinciál SDB otec Petr Vaculík
	19.00 muzikál Godspell
27. 5.	VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA
	7.00 mše
	17.00 bohoslužba slova pro děti + svaté přijímání
29. 5.	SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – mše v 7.00 a 18.00 začíná NOVĚNA K DUCHU SV. – vždy v 20.00
<i>Červen</i>	
1. 6.	14.30 Dětský den ve středisku
4. 6.	15.00 Závěrečná akademie ve středisku
5. – 6. 6.	Sportovní den VKH ve středisku
7. 6.	výlet pro děti před vigilií Ducha Svatého do jihlavské ZOO a kláštera s otcem Radkem
7. 6.	21.00 VIGILIE SLAVNOSTI SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
8. 6.	SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO: mše: 7.30, 9.00, 10.30, 18.00
12. – 13. 6.	Ukončení kroužků ve středisku
13. 6.	Animátorské rožnění + FREE STAGE ve středisku Poslední animátorská mše
15. 6.	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE: mše: 7.30, 9.00, 10.30, 18.00
19. 6.	SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ: mše: 7.00 a 18.00 Závěrečný táborák ve středisku
20. – 21. 6.	Fotbalové turnaje ve středisku
23. – 27. 6.	Středisko v rukou animátorů
24. 6.	SLAVNOST SV. JANA KŘTITELE – mše v 7.00
	17.00 Poslední bohoslužba slova pro děti na závěr školního roku
27. 6.	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA: mše: 7.00, 18.00
29. 6.	SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA: mše: 7.30, 9.00, 10.30, 18.00
<i>Červenec</i>	
1. 7. – 31. 8.	pondělí až pátek – mše pouze v 7.00 sobota – mše v 7.00 a 18.00 neděle – mše pouze v 7.30, 9.00 a 18.00
4. 7.	1. PÁTEK + PAMÁTKA SV. PROKOPA – mše v 7.00 a 18.00
<i>Srpen</i>	
1. 8.	1. PÁTEK + PAMÁTKA SV. ALFONSA – mše v 7.00 a 18.00

Radost v utrpení

Církevní otcové často komentovali Pavlovu okřídlenou větu o neustálé radosti. Chápu ji jako otázku, jak se člověk může neustále radovat, když přece v životě nejsou jen samé důvody k radosti. Jan Zlatoústý se v jedné ze svých promluv ptá: „Jak je možné se neustále radovat, když jsme jen lidé?“

Není těžké se radovat; ale radovat se neustále mi připadá nemožné, mohl by si někdo říci. Vždyť nás sužuje tolik bídy, která nás připravuje o radostnou mysl. Někdo přijde o syna, o manželku nebo o upřímného přítele, kterého choval v srdci víc než mnohé vlastní příbuzné. Nebo se trápí kvůli újmě na cti. Jiný přijde o majetek, onemocní nebo se mu přihodí jiné neštěstí. Přijde zdražování, morová rána, nesnesitelné daně nebo domácí starosti. Vůbec nejsme s to vypočítat tu všechny soukromé i veřejné důvody, kvůli nimž člověk tak často propadá smutku. Jak má být tedy možné neustále se radovat?

A potom Jan Zlatoústý uvádí způsob, jak se i přes to všechno radovat. Všichni lidé, jak tvrdí, „touží po radosti a veselí“. „K tomu směřuje všechno jejich jednání, řeč i skutky.“ Jenže ne všichni tuto cestu trvalé radosti poznali.

Stále se radovat dokážeme jen za předpokladu, že se radujeme v Pánu, v Ježíši Kristu. „Ten, kdo se raduje v Pánu, nemůže být připraven o svou radost žádnou náhodou. Všechno ostatní, z čeho se radujeme, je nestálé, prchavé a snadno podléhá změnám. Ale ten, kdo

je v Pánu, kdo se bojí Boha, může spočinout v radosti i uprostřed hlubokého smutku.“

„Právě naopak: To, co jiné uvrhá do zármutku, u jiného člověka jen zvětší jeho radost; neboť rány bičem, smrt, ztráty, pomluvy, nespravedlnost – to všechno na nás přichází, a přece všechny podobné strasti naplňují naše srdce hlubokým štěstím, stíhají-li nás kvůli Pánu, z jeho vůle a pocházejí-li od něho. Nikdo nás nemůže učinit nešťastnými, jen my sami.“

Církevní otcové se tedy zabývají otázkou, jak se lze trvale radovat uprostřed světa, ve kterém je tolik trápení a bídy. A odpovídají poukazem na radost v Bohu a z Boha, na radost v Ježíši Kristu. Jenom ona nám udělí sílu nenechat se pohltit protivenstvími. Proto je touha po pravé radosti, která je vlastní každému člověku, vždycky zároveň touhou po Bohu, neboť on jediný může dát radost trvalou a nezničitelnou.

**Převzato z knihy Anselma Grüna
Jak znovu najít radost
připravil Jan Šlachta**

Velikonoce

Vše zahalily temné chladné mraky. Koruny stromů se zachvěly a vyplášení ptáci se s křikem odlétli schovat před pronikavým světlem loučí prořezávajícím šero Getsemanské zahrady. Přišli pro tebe, Pane. Jen pár hodin stačilo k tomu, aby se tvoji přátelé rozutekli před hrůzou, která následovala. Ve tvé zkrvavené tváři se zračí bezbřehá bolest, důtky vojáků dopadají na tvé zmučené tělo a břemeno kříže tíží víc, než dokážeš unést.

Každý rok. Vždy v této chvíli. Pokaždé, když pašijové drama dospěje pod Golgotu, zoufale hledám svou tvář v davu, který tě obklopuje,

a sám sebe toužím slyšet, jak křičím: „Pane, tady jsem! Sedávali jsme spolu za teplých večerů u ohně, naslouchal jsem tvým slovům, ležel v trávě a hleděl na modrou oblohu. Pamatuješ? Na rozkvetlé zahrady? Na vůni květin? Já jsem neutekl. Nebojím se nést s tebou tu tíhu kříže. Půjdu s tebou i dnes...“

Kříž. Prázdný hrob. Složené lněné plátno. A pak už jen slova, při nichž pukají desky náhrobních kamenů. Pán byl vzkříšen!

**Převzato z knihy Antonína Randy
S čerty v zádech a anděly po boku
připravil Jan Šlachta**

Josefe, vzpomínáme!

„Co tedy vnímám, je,
že máme za co děkovat
Panně Marii Pomocnici
a dále rozvíjet odkaz Dona
Boska v každodenním
životě.“ P. Josef Daněk,
SDB (Katolický týdeník,
22. 5. 2013)

Jožka z Boží ruky přijímal vše, libé i nelibé

Věříme v naději, snad každý z nás, že jednou mu řekneme, na co nezbyl čas.

Jožka Daněk mne provázel celým životem. Byl to první kněz, kterého jsem v životě poznala. Do 1. třídy jsem šla téměř v sedmi letech, proto bych šla k prvnímu svatému přijímání téměř až v devíti letech,

tedy ve 2. třídě, jak se v té době chodilo.

Moje maminka rozpoznala, že by to bylo pro mne pozdě, a po poradě s naším panem kaplanem, jak jsme tehdy u nás ve farnosti v Novém Městě na Moravě Jožkovi Daňkovi říkali, mne sama připravila.

Jednou odpoledne mne přišel k nám domů „přezkoušet“, jestli jsem dobře připravená. Jako sedmiletá školačka jsem se cítila moc poctěná, že kvůli mně přišel až k nám domů. Po mém rozhovoru s ním se maminka přísně zeptala, jestli je Janička dobře připravená. Nikdy nezapomenu, jak mne objal a s neskrývanou radostí mne pochválil: „To víte, že ano!“ Určitě toho řekl daleko víc, ale já si pamatuju už jen ten pocit štěstí, že tenhle pan kaplan se na mne

usmívá a má ze mne radost. Uvědomuju si, že bych udělala nevim co pro to, aby měl ze mne radost i dál. Tehdy jsem netušila, že je to salesián, ale podobnost s Donem Boskem je tu víc než zřejmá. Kluci by pro něj taky udělali cokoli, aby ho nikdy nezklamali. Stal se mým adoptivním tatínkem a myslím, že i on mne vnímal tak trochu jako svou dceru.

Přemýšlím o tom, že odtud asi pramení můj vztah k Ježíši v Eucharistii. Řekla bych: Dejte mi hodinu času a klíče od kostela a pak vám s jistotou řeknu, kde mne pak najdete J. Jožka mne zásadním způsobem ovlivnil také tím, jak z Boží ruky při-

jímal všechno, ať mu to bylo vhod či nevhod, ať mu to bylo příjemné či naopak. Tento jeho postoj jsem nasávala zvláště v období, kdy mi ve 12 letech onemocněla maminka a já ji ze dne na den ztratila. Měla cévní mozkovou příhodu, ochrnula na půl těla a z maminky, která se o mne starala a byla celý můj svět, se stal pacient, o kterého bylo potřeba pečovat. V té době jsme s bratrem jezdili občas na víkend do Kobeřic, kde Jožka žil na faře se svými rodiči. Jožkova maminka byla veselá

Děkuji, byl jste pro mne nejlaskavějším duchovním otcem v mém životě.

Děkuji za vše. Hlavně za příklad naplněného a smysluplného života.

a radostná jako její syn, stala se mi tak trochu maminkou, kterou jsem ztratila.

Po studiích na Masarykově univerzitě jsem se vdala, povila s manželem čtyři děti a tehdy jsme se začali s Jožkou potkávat na salesiánských akcích, protože jsme se mezitím stali salesiány spolupracovníky. Kdykoliv jsme se potkali, ať bylo kolem nás lidí sebevíc, s neutuchající radostí (stejně jako tehdy, když

dcerušku Janičku. Svěřuju mu svoji rodinu i víru mých dětí. Náš drahý Jožko, oroduj za nás.

Jana Kysilková, Sdružení salesiánů spolupracovníků, Polička

fotka z mého 1.sv. přijímání v Novém Městě na Moravě v roce 1980.

Chouli se do Boží milosti a modli se, říkal Josef

Tu sobotu prý Josef na předvánoční duchovní obnově pro salesiánské spolupracovníky neměl být. Možná se měl teprve vracet ze svých duchovních cvičení. Po přednášce se ale najednou míhal chodbami, rozevlátý a tak usměvavý, jako by ten den i dlaždice měly neodolatelnou barvu. S radostí a energií hned v kanceláři otevřel svou „zповědnicí“.

Josef byl vynikající zповědník. Důvěrně znal „Boží postupy“, věděl, jak „to funguje“ s Boží milostí, ale také byl znalcem duší. Věděl, co říct. Měl také zvláštní postup, co kající potřebuje slyšet, v rozhovoru s ním jakoby teprve nalézat. „Přijmout utrpení a obětovat

ho za něco dobrého, to už je vysoká škola víry, co myslíš? Na to každý není, že?“ Člověk ho doslova viděl tápat. V důsledku ale svou otázkou vlastně nesmírně laskavě a nevťiravě předkládal ideál.

Vzpomínám si, jak jsme mluvili o pyše jako hříchu lidí majících blízko k Bohu. O moru bolestí a sebelítosti. O vzdušných zámcích, které si tak rádi stavíme: „Pane Bože, mít toto a tamto, budu šťastný.“ O naší neschopnosti žít – naplno právě teď a právě tam, kde jsem.

Josef často mluvil o Boží milosti a zdůrazňoval naši bytostnou nutnost na ni spoléhat. Věděl, že správný postup není chtít v duchovním životě dosáhnout vlastních zásluh – každý den si čtu v Bibli, chodím do kostela i ve všední den – to se mi ta víra daří, že?

Onu poslední sobotu mluvil o Božím plánu pro nás. O potřebě být připraven na Jeho varianty a Jeho úkoly. Říkal, jak jsou i kněží často v pokušení dělat si tu pastorační pěkně podle sebe, říkat si, s farníky to uděláme tak a tak, v kostele to a ono. Pak si lebedí, jak jim ta společenství pěkně kvetou, počítají, kolik duší obrátili. Jenže co když Mistr chtěl něco jiného?

Právě proto, zdůrazňoval tehdy Josef, musí každý z nás neúnavně stále spoléhat na modlitbu a v ní hledat Boží pokyny. A také určitě jednou ročně jet na duchovní cvičení!

Josef na setkání rozdával dobrotu a dary – každému, kolik unese. Je to vidět i z lístečků, jimiž jsme po Josefově smrti ozdobili nástěnku v předsálí kostela. Pár postřehů a vzpomínek jsme z nich přepsali a přinášíme vám je zde v Žabokuku.

Lucie Kučerová

Drahý otče Josefe, obětoval jsi svůj život za nás. Děkujeme ti za Tvé vedení, odpouštění hříchů, jak ti dal moc Pán, a za vše.

Josef navždy zůstane v našich srdcích

Otec Josef vstoupil do života naší rodiny po naší konverzi ke křesťanství. Když nám bylo moc těžko, otevřel nám svoji bratrskou náruč a doprovázel nás na naší cestě do náruče Boží. Byl nám bratrem i otcem. Seznámil

nás s laskavým a moudrým Ježíšem, milující maminkou Marií a milosrdným Otcem na Nebesích. V katechumenátu jsme se s otcem Josefem a novými přáteli připravovali na přijetí křtu, první svatou zповěď, první svaté přijímání, biřmování. Svatbu na úřadě jsme dodatečně s otcem Josefem posvětili

přijetím svátosti manželství v kostele Panny Marie Pomocnice. Otec Josef pokřtil naše děti, oddal syna. Zavedl nás na pouť do Žarošic, stala se z toho naše rodinná tradice. Dal nám růženec,

učil nás zpívat křesťanské písně i jindy než na mši svaté, třeba jako ukolébavky našim dětem. Na duchovních cvičeních nás učil modlit se breviář. Otec Josef stál u zrodu našeho křesťanského života, navždy zůstane v našich srdcích, modlitbách a pomyslných rozhovorech, které začínají slovy: Milý otče Josefe.

Silvia Dovrtělová

Byl jsi moc hodný. Doufám, že se máš dobře. Pusť, Jirka.

„Až budu jednou na faře, taky si pořídím psa“

Otec Josef měl rád pejsky. Vždy se nás ptal, jakého pejska zrovna máme. Vychovávali jsme štěňátka vodících pejsků. Vždy se s nimi pomazlil, pak se zasníl a řekl: „Víš, až budu jednou na faře, tak si pořídím také psa. Ale ne nějakého retrívra, ale irského setra.“ Potom začal zasvěceně povídat o této rase. Jakou mají povahu, srst a vyjmenoval mnoho dalších informací o této rase.

Fotka je z roku 2006, kdy za námi byl otec Jožka na Valašsku.

Milada a Pavel Davidovi

Je úžasné, kolik ovlivnil životů a srdcí!

I když si Josefa všichni pamatují jako nekonfliktního člověka, který měl rád pohodu a vitamin

U (uzený), tak jedna z mých prvních vzpomínek na něj je trochu jiná. Vedl tehdy v Žabinách biřmování a býval docela smutný z toho, že ho všichni jen poslouchali a přikyvovali. Chtěl živou diskuzi, nesouhlas, vlastní názor. Občas mě do přípravy pozval, abych tamější klidné vody rozbouřil. Varoval jsem ho, že

můžu vyvolat hádky, šarvátky či lokální náboženské nepokoje. Ale to mu vůbec

nevadilo, smál se a byl rád, když se mu povedlo naučit lidi nejen víru přijímat, ale také o ní přemýšlet a žít ji.

Při jednom z prvních setkání jsem mu řekl, že nemám rád, když se říká kněží „otče“. Myslel jsem, že se naštve, ale on to vzal v klidu a dokonce mě se zájmem

ptal, proč. Pak mi vysvětlil postoj církve k této otázce a dodal, že mu klidně můžu

Ať vaše duše působí na nás jako vycházející slunce.

říkat bratře, Josefe nebo Jožko. To se mi líbilo.

Taky mě překvapil, když byl ochoten bavit se o knize „Poslední pokušení Ježíše Krista“, která byla církví odsouzena a zakázána. Dokonce o ní jednou či dvakrát mluvil v kázání, aby zdůraznil, jak nepředstavitelným pokušením musel projít Ježíš Kristus na kříži.

Ve zpovědi zdůrazňoval, že člověk nedokáže všechno naráz, ale postupně,

a že když bojuje s každou neřestí poctivě a naplno, tak může zvítězit. Musí si klást dosažitelné cíle a nevzdávat to.

Tyto vzpomínky mě napadly jako první, ale určitě jsem si od něj vzal mnohem víc. Pomohl mi mnohokrát. A když jsem na jeho pohřbu uviděl ty davy lidí, že jsem se ani nemohl dostat do kostela, napadlo mě: Je úžasné, že bratr Josef ovlivnil tolik životů a tolik srdcí.

Marian Nevrlý

„Modli se! Don Bosko adoroval hodinu denně!“

P. Jožka Daněk má spolu s otcem Medem a Jožkou Kopeckým starším velkou zásluhu na vzniku a formaci salesiánů spolupracovníků především v našem kraji. Jeho život a nasazení

Jirka: „Je jen málo lidí, u kterých si vzpomínám na první setkání. Jako dnes vidím, jak Jožka stál na chodbě v domku manželčiny rodičů a babička nás představila. Hned jsme si padli do oka

Děkuji Ti za tvou mírnost a pokoru, která poskytovala útočiště.

jsou dobrým příkladem života salesiána Dona Boska. Bylo by škoda nezachytit události s ním prožité.

Naposledy jsme se s ním setkali na duchovní obnově v Žabovřeskách 7. prosince 2013, kdy mnohé z nás ještě vyzpovídal.

Jana: „Jožka mi zdůrazňoval důležitost naší opravdovosti, která vychází z napojení na Boha skrze modlitbu a adoraci. Připomněl mi, že Don Bosko si ve svém denním rozvrhu vyčlenil hodinu na adoraci.“

*manželé Palečkovi a Jana Dolečková,
salesiánští spolupracovníci*

a začali si tykat. Měli jsme společné téma hovoru o Novém Městě na Moravě, kde byl kaplanem a já tam chodil do školy.“

Brzy nás pozval mezi salesiánské spolupracovníky. O prázdninách 1984 se u něj na faře v Kobeřicích konala tajná spolupracovnická duchovní cvičení. Sem nás pozval a seznámil nás s brněnskou skupinou. Od té doby nás brávil svým autem na měsíční setkávání do různých rodin spolupracovníků. Často jsme se s ním vraceli pozdě po půlnoci, on nás rozvážel domů a pak ještě pokračoval do Kobeřic.

Jako delegát salesiánů spolupracovníků – to je salesián, který se účastní měsíčních setkání a vede duchovní obnovy – pracoval stále, víc než třicet let.

30. května 2008 mi
navždy odchází můj
milovaný syn (31).
Jsem zdrcená, zoufalá.
Obracím se, otče Josefe, na
tebe. Neodmítáš. Doprovázíš
mého synka na poslední
cestě. Já toho nejsem
schopná. Ani nevím,
jestli jsem ti poděkovala.
Činím tak dodatečně.
10. prosince 2013 odcházíš
ty, otče. Bylo ti dopřáno
dvojnásobku věku mého
synka. Zůstáváte oba
navždy v mém srdci.

Helena

O Josefově dobrotě, míněních a jízdě peřejemi

Pokud mám něco o tak dobrém člověku, jako je Josef, říct, tak mi dovolu psát volně. Trochu netradičně vás zkusím provést zákulisím toho, jak vlastně my salesiáni žijeme. Jaké to je, když zrovna nestojíme za kazatelnou nebo nejsme na hřišti.

První, co si uvědomuji, je to, jak mně i celé naší komunitě Josef chybí. Víím, že jsme jen správci a středem naší námahy je oslava Boží. Ale také spatřuji to lidské namáhání. Jak dílo v Žabinách stojí na dvou nohách. Tou jednou je farnost a tou druhou středisko. Aby dílo bylo životné, potřebuje být v pohybu, jít vpřed. Obdobně jako člověk v chůzi. Je doslova

nutné, aby dílem protékaly určité úkoly, aby se osvědčovala stabilita v pohybu. To nejde bez přenášení informací. Vlastně jsme s Josefem dělali především tohle – propojovali.

Sedíte si tak večer u bedny a je vám vcelku jedno, co tam zrovna běží, máte za sebou zhruba 20 až 50 setkání s různými lidmi, jsou za vámi přibližně 2 až 3 vystoupení před různými grémii a skutečně už nechcete nic řešit. A i když jste připraveni zvednout mobil kdykoliv, nebo aspoň co nejdříve zdvořile odpovědět, tak vezte, že právě tohle byly ty momenty, kdy jsme si s Josefem nejvíc povídali, sdíleli se a taky mlčeli. Říkal

své postřehy k situacím, ptal se na názor. To je docela obdivuhodné, co ve svých letech dělal. On se ptal na názor a svá mínění si z rozhovoru utvářel. Někdy jej probudilo vypnutí televize, když skončily zprávy, na které přišel a během kterých vyčerpáním usnul. Miloval portské a bylo mi ctí jednou za kvartál si s ním tuto pochutinu dopřát. Učil jsem se od něj a myslím, že i on ode mne. Doufám, že z toho vzájemného respektu a spolupráce dodnes profitují mnozí.

Nedávno jsme spolu projížděli peřejemi na pramici. Nebojte se. Bylo to jen

virtuálně. Řeku nám promítali na zeď. Každý náš pohyb ovlivňoval směr plavidla. V půlce Josef plný smíchu vykřikl: „Ale já na to vůbec nevidím!“ Vzal jsem jej za ruku a propluli jsme do přístavu, kde jsme se ještě dlouho smáli.

Teď je to tak, že se mně chce vzkřiknout Josefe, já na to vůbec nevidím. Teď mě vem za ruku, nebo to zmrvím. Potřebujeme proplout peřejemi, Josefe.

Pavel Tichý

Perly z kázání – P. Josef Daněk

18. 8. 2013 Ke druhým musíme budovat vztah lásky, i když jsou nám protivní, nebo nám ublížili. Nesouhlasme s jejich nesprávným chováním, ale přejme jim dobro. Dejme jim šanci.

17. 2. 2013 Jaké místo má Bůh v mém životě? Je Pánem On, nebo já?

19. 5. 2012 Maria nám svou přítomností předává Ducha svatého, protože jím byla naplněna. Přijměme p. Marii do svého domu, ona nás povede k Ježíši.

19. 2. 2012 Navzájem se vnímejme, naslouchejme si, přijímejme se a pomáháme si na cestě víry.

8. 1. 2012 Už teď jsme jednou nohou v nebi. Druhou ještě na zemi.

23. 10. 2011...abychom se dělili a nesli Kristovo poselství druhým.

4. 9. 2011 Měl bych doprovázet toho, na kom mi záleží, modlitbou. Nést ho ve svém srdci...

29. 5. 2011 Skrze Ducha sv. vidíme Krista ne jako vzdáleného, ale přítomného v nás.

21. 4. 2011 Učme se za všechno děkovat!

1. 4. 2011 Známkou inteligentního člověka je, že si před každým rozhodnutím

položí otázku: Co je méně a co více důležité?

14. 11. 2010 I svou pravdivou existencí svědčíme svým blízkým o Bohu.

31. 10. 2010 Ježíše nezajímá morální profil člověka, ale jeho tvář, jeho jméno. Chce s ním přebývat v blízkosti.

22. 8. 2010 Bylo by hrozné, kdybychom zůstali před dveřmi nebe nepřijati.

18. 6. 2010 Každý vidí tak, jaký sám je. Čistý vidí čisté, zlý vidí zlé.

9. 4. 2010 Nemůžu získávat (evangelizovat) druhé, dokud se sám nesetkám se vzkříšeným Pánem.

Při vysluhování svátostí Josef vždy připomínal: „**Světlo Kristovo! Tuto svíci jsme poprvé zapálili o Velikonocích, když jsme zde společně slavili Kristovo vzkříšení.**“

Vzpomínky společenství – Újezd u Brna ASC 60

Josef žije!

Je po desáté hodině večer. Nařídím si budíka, popřejeme si s Janou dobrou noc a pomalu se chystáme k spánku. Po chvíli ticho přeruší pípnutí mobilního telefonu. Ve slabém světle lampičky se snažím přečíst text, kterému v první chvíli nerozumím. Čtu zprávu ještě jednou a pomalu mi dochází, co se stalo.

Chce se nám s Janou plakat, ale nejde to. Před 48 hodinami nám Josef s úsměvem otvíral večer kostel, aby nás pustil připravit setkání manželů. Zajímal se, jak se nám daří a jestli ještě něco nepotřebujeme. Je těžké uvěřit, že už se s ním na tomto světě nepotkáme. Chytili jsme se za ruce a v modlitbě jsme prosili a děkovali za Josefa. Ještě dlouho potom jsem nemohl usnout.

Říká se, že s čím člověk večer usíná, s tím se i ráno probouzí. Seděl jsem sám v obyváků a bylo mi smutno. Vzpomínal

jsem znovu na všechno to krásné i to těžké, co jsme mohli s Josefem prožít. Před mnou na stolku ležela Bible. Ani nevím, proč jsem ji vzal do ruky. Otevřel jsem ji a přede mnou ležel text z Knihy moudrosti:

Umře-li spravedlivý třeba předčasně, dojde odpočinutí, neboť ctihodné stáří nezáleží v dlouhém věku ani se neměří počtem let. Ty pravé šediny pro člověka je rozumnost a život bez poskvrny je ten pravý dlouhý věk. Protože se líbil Bohu, Bůh jej miloval, a protože žil mezi hříšníky, byl přenesen (Mdr 4, 7-10).

Zalila mě vlna vděčnosti a pokoje. Cítil jsem ujištění, že Bůh Josefa miloval a že už je naplno v jeho náruči. A taky naději, že naše farnost má v nebi dalšího přímluvce.

Jan Šlachta

co proběhlo ve farnosti...

Ples farnosti

Tanec, dobré jídlo a pití, tombola.
A pro rodiče hlavně pár hodin bez dětí.
Přinášíme fotky z lednového farního
plesu.

co proběhlo ve středisku...

Maškarní karneval

Tančily i naše děti, jen v mnohem pestřejší garderóbě. Je libo rozhovor s příslušníkem hmyzí říše, pirátem, skřítkem či princeznou? Máme všechny!

Godspell: Nikdo nemá větší lásku

Začalo to snem, skoro jako dílo Dona Boska. Snít se má pořádně, protože pak

nějakým záhadným způsobem zmizí všechny námitky a obavy. A najednou jsme tady: dvacet nadšenců, kteří si pro vás na svátek Panny Marie Pomocnice připravili muzikál Godspell.

Muzikál je něco jako velký hrnec emocí, ve kterém se společně vaří všechny možné talenty: divadlo, poezie, hudba, zpěv, tanec, tvoření. A přitahuje jako magnet. Ať už herce nebo diváky. A tak nakonec zjistíme, že nejkrásnější na tom všem je ten proces objevování, co všechno dokážeme nějak říct, zazpívat, vyjádřit, zatančit a jak intenzivně se nás (každého jinak) ten muzikálový příběh dotýká.

O čem je vlastně Godspell? Evangelium podle Matouše se dostane do rukou

mladých komediantů, takže to ze začátku vypadá jako estráda vtipných scének na motivy biblických podobností. Postupně si ale uvědomíte, že ta postava s tričkem Supermana, které všichni říkají Ježíš, vnáší do všeobecné zábavy nový rozměr. I herci pomalu zjišťují, že díky Němu se z nich stává společenství plné vzájemné důvěry a energie, komunita schopná proměnit svět v „nádherné město“: *Možná ho neuvidíme hotové stát, možná jen kámen na kámen můžeme dát a ostatní zvát.*

Ať v tomto městě zvoní smích a lidé tančí v ulicích!

Takové město není nebeský Jeruzalém, ale tohle místo, Brno, tohle společenství lidí, kteří se od Ježíše učí milovat. Nikdo

nená větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. A tak i v našem muzikálu vede cesta lásky na kříž, ale možná ještě mnohem dál!

Původní muzikál pochází ze 70. let americké scény, ale naše inscenace se mu nejspíš jen podobá. Vlastními silami ho totiž stále přizpůsobujeme naší konkrétní situaci a fantazii. Co zbývá, než pozvat vás co nejsrdčněji na vystoupení, které se uskuteční v sobotu 24. května v 19 hodin v sále pod kostelem. Můžeme se společně těšit a děkovat Bohu... *za všechno, co nám dáváš, Ty nechceš od nás víc než srdce plná díky, co jdou Ti s láskou vstříc!*

Anežka Hessová

Vánoční pohlednice pro... koho chcete

Milé děti,
jaký je váš tatínek? Je hodný? Spravedlivý? Pracovitý? Věří Pánu Bohu? Má vás rád?

Každý tatínek je jiný. Některý sportuje a jiný si raději pustí cédéčko. Některý hraje a zpívá a jiný radši poslouchá, jak zpívají ptáci. Některý vám najde na obloze deset souhvězdí a jiný vám spíš bude za tmy vyprávět pohádky.

Některé vlastnosti by ale měl mít každý tatínek. Všichni by se třeba měli dobře starat o své děti. Měli by je umět chválit, a ne jen sekýrovat. Měli by být čestní.

A proto se dnes v Žabokuku budeme věnovat vzoru všech tatínků – svatému Josefovi. Jak jistě víte z Bible, byl to manžel Panny Marie. Staral se o ni i o Ježíše. Víte o Josefovi něco? Jestli ano, můžete si to ověřit v následujícím kvízu. Za každou odpověď najdete písmeno. Když odpovíte správně a správná písmena vepíšete do spodního řádku, vyjde vám tajenka. V tajence najdete klíč. A kdo chce i poklad, musí hledat dál.

1. V Bibli se píše, že Josef byl:

- a) udatný **L**
- b) spravedlivý **M**
- c) největší silák v okolí **N**

2. Pracoval jako:

- a) řemeslník **T**
- b) voják **V**
- c) pastýř **Z**

3. Jak reagoval, když se dozvěděl, že je jeho snoubenka Marie těhotná s někým jiným?

- a) začal pátrat po otci dítěte a chtěl ho vyzvat na souboj **B**
- b) hořce plakal a zařekl se, že se nikdy neožení **R**
- c) rozhodl se s ní tajně rozejít **P**

4. Jak se Josef dozvěděl, že má se ženou a dítětem utéct do Egypta?

- a) při modlitbě v chrámu se mu zjevil Bůh **Í**
- b) ve snu k němu promluvil anděl **Ě**
- c) anděl promluvil k jeho ženě Marii **Á**

5. Kdy se s rodinou vydal na cestu do Egypta?

- a) ještě téže noci **T**
- b) hned, jakmile prodal dům **U**
- c) když ho Bůh ve druhém zjevení ujistil, že je odchod nutný **V**

6. Co udělal, když se jemu a Marii ztratil na pouti v Jeruzalémě dvánáctiletý Ježíš?

- a) řekl si, že je to Boží vůle, a vrátil se domů **S**
- b) klekl si a modlil se, dokud se Ježíš nenašel **T**
- c) tři dny ho i s Marií ve městě hledal **O**

7. Ve kterém století Josef žil?

- a) v 1. století před Kristem – 1. století po Kristu **S**
- b) v 9. století **V**
- c) historikové se o době jeho života dosud prou **C**

8. Čím patronem se svatý Josef stal?

- a) lidí na cestách a bez domova **K**
- b) hledajících, trpících a nemocných **L**
- c) otců, tesařů, pracujících, umírajících, hospodářů, prokurátorů **M**

Lucie Kučerová

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Aby se život povedl!

Milí čtenáři, přijměte v postní době několik myšlenek francouzského kněze a vychovatele delikventní mládeže Guye Gilberta. Pocházejí z kapitoly Stáří z jeho knihy Ať se ti život povede! A zapadají beze zbytku i do tohoto Žabokuku věnovaného Josefu Daňkovi – vždyť tu útlou knížku schovávám jako jeho vánoční dar.

Pokud chcete zdárně prožít své stáří, zůstaňte mladí. Ale pozor! Zůstat mladý neznamená bojovat ze všech sil a s použitím různých lektvarů, abychom vrátili čas. Taký to neznamená opalovat se, nechat si vymazat vrásky... Nejde tu ani o oblékání. A nejde tu ani o to mluvit „jako mladí“. Vězte, že dospívajícím připadá hrozné, když je kopírujeme. Zůstat mladý znamená mít otevřené srdce. Zůstat mladý znamená mít oči i uši pro všechno magické i nádherné, co přináší život. Zůstat mladý znamená také pohlízet na svět s nadějí a vyzářovat pro okolí radost ze života, kterou dává vyrovnanost, láska a milosrdenství. Člověk, který má takové srdce, uši a tento způsob nahlížení na svět, našel tajemství věčného mládí v Kristově výroku: „Buďte jako děti...“

Některí staří lidé se dívají na své fotky a vzdychají. Až příliš často se srovnáváme a zdá se nám, že jsme na tom hůř. Ale tělo starého člověka je, navzdory všemu, krásné. Je krásné, protože ta krása pochází zevnitř. Je dokonce ohromně krásné.

Může tu být samozřejmě také samota. Většinou člověk může vystoupit ze své

samoty, když přestane myslet jen na sebe a na své nepatrné problémy. Víra v Boží odpuštění... to je něco zcela jiného než samota. Dává nám křídla... Zpověď je jednou z nejlepších protilátek, které působí proti naší pýše, naší ubohosti a také nás zbavují samoty.

Máte pořád pár květín, o které je třeba se starat, kočku nebo psa, ale to není mnoho. Přichází zahálka a pak vás pohltí nuda. A to je vhodná chvíle, kdy musíte zareagovat a vymyslet pevný program... Moje stará matka zahradičila až do osmdesáti let. Bylo pro ni těžké, když byla donucena toho nechat, ale vrhla se na jiné činnosti.

Smířit se se stárnutím znamená stoupnout si před zrcadlo a jednou provždy si říct: „Tvoje vrásky, protéza, břicho, podbradek atd. jsou mi ukradené!“ A opravdu nás to přestane zajímat. A můžeme dodat: „Na stará kolena budu konečně žít naplno!“ Místo aby vás stáří zničilo, mělo by se stát vládcem vašeho nitra: pokud ho přijmete a vezmete na sebe, už nebude handicapem. A prožívat ho s radostí pro vás bude představovat cestu ke svatosti. Vítejte milost Boží, buďte i nadále aktivní, nikoliv ufrňované trosky, které skučí nad svými tělesnými nedostatkami, neúspěchy a bolístkami! Svět vás potřebuje. Žijte v dnešním světě, přestaňte říkat, že na minulosti bylo něco výjimečného. Minulost není lepší než přítomnost, člověk byl vždycky hlupák a blázen, ale přítom je povolán ke svatosti. Nejlepší chvíle vašeho života je dnes.

Udělejte si životní program. Tolika lidem tuční břicho, ucpávají se cévy a skáče tlak kvůli jejich vlastní netečnosti, nedostatku pohybu, protože odmítají hýbat svým tělem. Čas se nedá zachytit. Můžeme ho zpomalit, když se s elegancí vzdáme mladických sil. A budeme pečlivě udržovat své tělo a srdce. Po své sedmdesátce dávám do života všechny své síly, stejně jako ve třiceti. Svaly, které se stále pravidelně snažím rozhýbat, jsou pohotové a v dobré kondici. Třeba abych mohl lézt po stromech. Když jsou svaly zahřáté, reagují úžasně, ale další den mi to dají pocítit hned od rána. No, co se dá dělat. Uchovat si své dětské sny – to dodává stárnutí nádech věčnosti.

Svůj vztah k času řeším v rámci čtyřadvaceti hodin, kterými disponuji. To je můj limit. O včerejšek se nestarám, o zítřek zrovna tak, zajímá mě jediné dnešek. Neztrácet ani minutu, setkávat se s lidmi, milovat, dávat, přijímat, to všechno proto, že jsem každý den rozhodnutý milovat ze všech sil. Kéž starý člověk nachází vždy a všude pokornou cestu lásky! Je to stále ta „teologie čtyřadvaceti hodin“. Ať je nám dvacet, nebo devadesát. Stáří je Boží dar. Právě když stárneme, dokážeme si říct: „Teď, dnes.“ Slabost stárnutí v sobě ukrývá i sílu.

Smrt! Ach smrt. Bojíme se jí, počítáme s ní, počítáme a říkáme si: „Tak kolik času mi ještě zbývá?“ Není třeba mít z toho okamžiku strach, naopak je vhodné se na něj připravit. Jak? Tím, že budeme naplno prožívat stáří. Život

je nádherný dar v kterémkoli věku. Je potřeba si ten dar užívat až do posledního dechu. Pokud jste se už od nějaké doby sžili s myšlenkou přibližující se smrti, budete v onu chvíli připraveni. Přeji vám, abyste v okamžik pravdy byli v radostném rozpoložení jako dnes já. Já osobně jsem přesvědčený, že tam bude Marie. Že jsem ji tisíckrát při Zdrávas, Maria prosil „pros za mě, hříšného, nyní i v hodinu mé smrti“, to nebyla formalita. Mám jistotu, že při onom „přechodu“ bude se mnou.

Na pohřbech se mně osobně nelíbí oslavné ódy... Hlavně bych byl rád, aby se mnou ostatní oslavili setkání s Bohem. Ať je to opravdová oslava, plná naděje, plná radosti, jinak se vrátím na zem a vyčíním vám: „Proč pláčete? Mně je dobře, já jsem tam nahoře moc a moc šťastný. Tohle bylo smyslem mého života!“

Lucie Kučerová

Termíny duchovních cvičení 2014

DC Vidče u Rožnova 30. 4.–4. 5.

Duchovní vedení: Petr Chovanec, SDB

DC Králíky 16. 7.–20. 7.

Téma: Vír života, smrti a vzkříšení

Duchovní vedení: Mgr. Ondřej Matula, SDB

Místo přihlášky:

Koordinátor duchovních cvičení:

P. Radek Gottwald SDB

tel. 732 308 209

email: radekgo@seznam.cz

DC v Jeníkově u Hlinska 16.–21. 9.

Téma: Eucharistie

Duchovní vedení: P. Radek Gottwald, SDB,

Mirka Dvořáková

email: dvorakovam@atlas.cz

tel. +420 605 811 995

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

V JENÍKOVĚ U HLINSKA

PRO ZÁJEMCE OD 18 DO 99 LET

Téma:
Eucharistie

16. - 21. září 2014

Cena: 1300,- Kč

Program povede P. Radek Gottwald, SDB
kontakt a bližší informace:
Faersterova 2, Brno 616 00, e - mail: radekgo@seznam.cz tel.: 732 308 209

Velikonoční vtipy

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“

„Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“

„No, že jsem si vykoledoval pětku...“

„Tak co sis letos o Velikonocích vykoledoval, Filípku?“ zajímá se babička.

Vnouček na to: „Pořádnej průšvih.“

„Brzo budou Velikonoce. Frantíku, půjdeš na kočičky?“

„Těžko. Tatínek říkal, že na holky mám ještě čas.“

Vzpomínají dva malomocní manželé: „Pamatuješ si na loňské Velikonoce, jak jsi mi tak našlehal, že jsi mi zlomil pánevni kost?“

„Samozřejmě. Jak bych mohl zapomenout na ten den, kdy mi upadla ruka!“

Inzerce

Svatby, křtiny, promoce, výzdoba na Vánoce, nebo jen tak pro radost, když máš chmury nebo zlost. Krásnou kytku pro nevěstu i drobný kvítek na ženichovu vestu. To vše s láskou, s citem, jemně: „Ateliér na koleně“.

Nabízím na zakázku zhotovené kytice a květinové dekorace všeho druhu v jakékoli vámi zvolené ceně s možností doručení.

Aktuálně: Jarní a velikonoční kytice a květinové dekorace – jako dárek nebo na velikonoční stůl, věnečky na dveře, na stěnu, kříže z přírodnin do interiéru, misky, věnečky a kříže k výzdobě hrobu.

Pavla Plevová, tel.: 721 837 532 | www.zakazkova-floristika.cz

Na tvůj úsměv na líci vzpomínají farníci

ODEŠEL PŘÍTEL, KNĚZ A OTEC,
VŠAK NENÍ TO PROHRA, NENÍ TO KONEC.
TO SÁM ANDĚL ZAVOLAL: „JOSEFE, POJĎ,
U KONCE JE TVOJE POZEMSKÁ POUŤ.
V NEBI TEĎ BUDE TVÁ NOVÁ ROLE,
BUDEŠ SE PŘIMLOUVAT TAM ZA TY DOLE.
PRO VŠECHNY FARNÍKY SRDCE TVÉ BILO,
ZANECHALS V ŽABINÁCH BOHATÉ DÍLO.“

S LÁSKOU A NADHLEDEM ŘEŠIL VŠE MOUDŘE,
A V JEHO BLÍZKOSTI BYLO VŠEM DOBRĚ.
TOMU, KDO STAROST MĚL, DOPŘÁL VŽDY SLUCHU,
ÚSMĚV MĚL ŠIROKÝ, OD UCHA K UCHU.
MILOVAL ZAHRÁDKU, PĚSTOVAL BANÁNY,
NA HORY, DO LESA PŘIJEL RÁD ZA NÁMI.
CHCEME SE MODLIT A BOHA PROSIT,
AŽ ROUCHO BĚLOSTNÉ MŮŽE UŽ NOSIT.